

تصویری از فضای فقر در یکی از روستاهای صفویه

۲۶ اسفند ۱۴۰۱ ساعت ۱۴:۱۸

زن‌ها همگی به بافتن پارچه‌های ضخیمی سرگرم بودند که خیمه‌های خود را از آن می‌سازند و نیز پارچه‌های زمخت پشمی یا پنبه‌ای دیگری می‌بافتند که معمولا از آن‌ها لباس می‌دوزند این زنان همه کارهای خانه را خود انجام می‌دهند و خدمتکاری ندارند

دوران صفویه یکی از دوران باشکوه تاریخ ایران محسوب می‌شود؛ اما این بع معنای آن نیست که در آن دره هیچ فقری وجود نداشت. بسیاری از روستاهای دورافتاده ایران در فقر به سر می‌بردند. با این حال فقر به معنای زندگی کاملا عاجزانه نبود؛ بلکه بسیاری از افراد به اصطلاح فقیر برای زندگی خد کار و تلاش می‌کردند. در سفرنامه فیگوئرا در این رابطه آمده است:

«پیش از آن که این اشخاص رفته باشند نجیب‌زاده‌ای که به دستور سفیر نزد خان رفته بود بازگشت و خبر داد که سفیر در یکی از خانه‌های شاه واقع در نزدیک شهر که در وسط باغی بزرگ و خرم قرار دارد منزل خواهد کرد. چون باید خانه را نظافت و مجهز می‌کردند. سفیر این روز و فردا را در ده ماند و چون هوای شب بسیار سرد شده بود اظهار علاقه کرد که به جای بیتوته زیر چادری که در صحرا برافراشته بودند در یکی از خانه‌های کوچک ده مسکن کند. در نزدیکی این ده دو گروه ترکمان بسیار فقیر و ژنده پوش زندگی می‌کردند اما فقر مانع از آن نبود که اطفال بی‌شمار آن‌ها که کاملا برهنه می‌گشتند، همچون اطفال کولی‌های اروپا که در اسپانیا خیتانو نامیده می‌شوند بسیار زیبا باشند. رنگ پوست این اطفال بسیار سفیدتر از فرزندان کولی‌ها بود. زن‌ها همگی به بافتن پارچه‌های ضخیمی سرگرم بودند که خیمه‌های خود را از آن می‌سازند و نیز پارچه‌های زمخت پشمی یا پنبه‌ای دیگری می‌بافتند که معمولا از آن‌ها لباس می‌دوزند این زنان همه کارهای خانه را خود انجام می‌دهند و خدمتکاری ندارند.»

منبع: دن گارسیا د سیلوا فیگوئرا، سفرنامه دن گارسیا د سیلوا فیگوئرا، سفیر اسپانیا در دربار شاه عباس اول، ترجمه غلامرضا سمیعی، تهران، نشر نو، ۱۳۶۳، ص ۱۳۰

آدرس مطلب :

[صفویه-روستاهای-یکی-فقر-فضای-تصویری/49120/](https://www.cafetari.kh.com/news/49120/)